

- 3) Δεν θα έπρεπε τα προσωρινά μέτρα που ενδέχεται να ληφθούν, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση κάποιου διαδίκου, στο πλαίσιο δίκης κατόπιν ατομικής αγωγής, να ισχύουν μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης είτε επί της ατομικής είτε επί της [προγενέστερης] ομαδικής αγωγής που εμποδίζει την εκδίκαση της ατομικής, προκειμένου να εξασφαλίζονται τα αναγκαία και αποτελεσματικά μέσα που προβλέπει το ως άνω άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil nº 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2014 — Nuria Robirosa Carrera και César Romera Navales κατά Banco Popular Español, S.A.

(Υπόθεση C-570/14)

(2015/C 046/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Nuria Robirosa Carrera και César Romera Navales

Καθή: Banco Popular Español, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά το άρθρο 43 του ισπανικού Ley de Enjuiciamiento Civil, το οποίο απαγορεύει στον δικαστή να προτείνει στους διαδίκους τη δυνατότητα αναστολής της αστικής δίκης όταν έχει υποβληθεί από άλλο μονομελές ή πολυμελές δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σαφή περιορισμό των προβλεπομένων από το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ (¹), όσον αφορά την υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν, προς το συμφέρον των καταναλωτών και των ανταγωνιζόμενων επαγγελματιών, για την ύπαρξη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων, προκειμένου να πάψει η χρησιμοποίηση καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών;
- 2) Συνιστά το άρθρο 721.2 του ισπανικού LEC, το οποίο απαγορεύει στον δικαστή να λαμβάνει ή να προτείνει αυτεπαγγέλτως τη λήψη προσωρινών μέτρων σε δίκης κατόπιν ατομικών αγωγών στις οποίες τίθεται το ζήτημα της ακυρότητας γενικής ρητρας ως καταχρηστικής, σαφή περιορισμό των προβλεπομένων από το άρθρο 7 της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, όσον αφορά την υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν, προς το συμφέρον των καταναλωτών και των ανταγωνιζόμενων επαγγελματιών, για την ύπαρξη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων, προκειμένου να πάψει η χρησιμοποίηση καταχρηστικών ρητρών στις συμβάσεις μεταξύ επαγγελματιών και καταναλωτών;
- 3) Δεν θα έπρεπε τα προσωρινά μέτρα που ενδέχεται να ληφθούν, είτε αυτεπαγγέλτως είτε μετά από αίτηση κάποιου διαδίκου, στο πλαίσιο δίκης κατόπιν ατομικής αγωγής, να ισχύουν μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης είτε επί της ατομικής είτε επί της [προγενέστερης] ομαδικής αγωγής που εμποδίζει την εκδίκαση της ατομικής, προκειμένου να εξασφαλίζονται τα αναγκαία και αποτελεσματικά μέσα που προβλέπει το ως άνω άρθρο 7 της εν λόγω οδηγίας;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρητρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 11 Δεκεμβρίου 2014 — Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides κατά Mostafa Lounani

(Υπόθεση C-573/14)

(2015/C 046/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

κατά

Mostafa Lounani

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το σημείο γ' του άρθρου 12, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/83/EK του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους ⁽¹⁾, την έννοια ότι συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι, για την εφαρμογή της ρήτρας αποκλεισμού την οποία προβλέπει, πρέπει ο αιτών άσυλο να έχει καταδικαστεί για ένα από τα τρομοκρατικά εγκλήματα που προβλέπονται από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας ⁽²⁾, η οποία μεταφέρθηκε στη βελγική έννομη τάξη με τον νόμο της 19ης Δεκεμβρίου 2003 περί τρομοκρατικών εγκλημάτων;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, πραγματικά περιστατικά όπως αυτά που εκτίθενται στο σημείο 5.9.2. της προσβαλλομένης αποφάσεως αριθ. 96.933 του Conseil du contentieux des étrangers, εκδοθείσας στις 12 Φεβρουαρίου 2013, τα οποία καταλογίζονται στον αντίδικο με την απόφαση του tribunal correctionnel de Bruxelles της 16ης Φεβρουαρίου 2006 και για τα οποία ο ανωτέρω καταδικάστηκε για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση, μπορούν να θεωρηθούν ως πράξεις αντιβαίνουσες στους σκοπούς και τις αρχές των Ηνωμένων Εθνών κατά την έννοια του σημείου γ' του άρθρου 12, παράγραφος 2, της προμηθεύσας οδηγίας 2004/83/EK;
- 3) Στο πλαίσιο της εξετάσεως του αποκλεισμού ενός αιτούντος διεθνή προστασία λόγω της συμμετοχής του σε τρομοκρατική οργάνωση, αρκεί η καταδίκη του ως διευθύνοντος μέλους τρομοκρατικής οργάνωσης, με την οποία διαπιστώνεται ότι ο αιτών διεθνή προστασία δεν διέπραξε ούτε επιχείρησε ή απείλησε να διαπράξει τρομοκρατική πράξη, προκειμένου να διαπιστωθεί συμμετοχή ή ηθική αυτουργία κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/83/EK δυνάμει να καταλογιστεί στον αιτούντα, ή μήπως είναι απαραίτητο να εξεταστούν τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και να αποδειχθεί η συμμετοχή του στη διάπραξη τρομοκρατικού εγκλήματος ή η ηθική αυτουργία σε τρομοκρατικό έγκλημα που προβλέπεται από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας;
- 4) Στο πλαίσιο της εξετάσεως του αποκλεισμού ενός αιτούντος διεθνή προστασία λόγω της συμμετοχής του σε τρομοκρατική οργάνωση, ενδεχομένως ως διευθύνοντος την οργάνωση, η ηθική αυτουργία ή η συμμετοχή, που προβλέπονται από το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/83/EK, πρέπει να αφορούν τη διάπραξη τρομοκρατικής πράξεως κατά τον ορισμό του άρθρου 1 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, ή μπορούν να αφορούν τη συμμετοχή σε τρομοκρατική ομάδα, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 2 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού;
- 5) Σε υποθέσεις τρομοκρατίας, είναι δυνατός ο αποκλεισμός από τη διεθνή προστασία, που προβλέπεται από το άρθρο 12, παράγραφος 2, σημείο γ', της οδηγίας 2004/83/EK, αν δεν συντρέχει περίπτωση διαπράξεως, ηθικής αυτουργίας ή συμμετοχής σε ιδιαίτερος ειδική βίαιη πράξη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 304, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ L 164, σ. 3.